

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

07. Το βιβλίο των ιστοριών για φαντάσματα (07. Petavatthupāḷi)

3. Το μικρό κεφάλαιο (3. Cūḷavaggo)

[Pv 26-35, PTS 46-63]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

07. Το βιβλίο των ιστοριών για φαντάσματα

3. Το μικρό κεφάλαιο

1. Η ιστορία του φαντάσματος που καίγεται

- 387.** «Χωρίς να βυθίζεσαι στο νερό, στον Γάγγη εδώ πηγαίνεις·
γυμνός σαν φάντασμα στο πάνω μισό, φορώντας γιρλάντες, στολισμένος·
πού θα πας, φάντασμα, πού θα είναι η κατοικία σου;»
- 388.** «Στο Τσουνταττίλα θα πάω, το φάντασμα εκείνο έτσι λέει·
ανάμεσα στο χωριό Βασάμπχα, και κοντά στη Μπαρνασί».
- 389.** Και αυτόν έχοντας δει ο μεγάλος υπουργός, γνωστός ως Κολίγια·
αλεύρι και τροφή στο φάντασμα, και ένα ζευγάρι κίτρινα ρούχα έδωσε.
- 390.** Ενώ το πλοίο στεκόταν, έδωσε στον κουρέα·
Όταν δόθηκε στον κουρέα, αμέσως φάνηκε στο φάντασμα.
- 391.** Τότε καλοντυμένος, φορώντας γιρλάντες, στολισμένος·
στο φάντασμα που στεκόταν στη θέση του, η προσφορά ωφέλησε·
για αυτό να δίνετε στα φαντάσματα, με συμπόνια ξανά και ξανά.
- 392.** Κάποια ντυμένα με κουρέλια, άλλα με τα μαλλιά τους ως ένδυμα·
τα φαντάσματα πηγαίνουν για τροφή, φεύγουν προς κάθε κατεύθυνση.
- 393.** Κάποια αφού έτρεξαν μακριά, χωρίς να βρουν τίποτα γύρισαν πίσω·
Πεινασμένα, λιπόθυμα, περιπλανώμενα, σωριασμένα στο έδαφος.
- 394.** Και αυτά εκεί έπεσαν, σωριασμένα στο έδαφος·
στο παρελθόν δεν έκαναν καλό, σαν καμένα από φωτιά στη ζέστη.
- 395.** «Εμείς στο παρελθόν κακόβουλου χαρακτήρα, νοικοκυρές μητέρες
οικογενειών·
ενώ υπήρχαν προσφορές, νησί δεν φτιάξαμε για τον εαυτό μας.
- 396.** «Άφθονη τροφή και ποτό, ακόμα και αυτά πετιούνταν·
σε αυτούς που βαδίζουν σωστά, τους αναχωρητές, τίποτα δεν δώσαμε.
- 397.** «Χωρίς επιθυμία για εργασία, τεμπέλες, με επιθυμία για γλυκά, αδηφάγες·
δίνοντας μόνο μια μπουκιά τροφής, υβρίζαμε αυτούς που τη λάμβαναν.
- 398.** «Εκείνα τα σπίτια και εκείνες οι υπηρέτριες, και εκείνα τα κοσμήματά μας·
αυτά άλλοι τα απολαμβάνουν, εμείς είμαστε μέτοχοι της δυστυχίας.
- 399.** «Γίνονται καλαθοπλέκτριες ή περιφρονημένες, και αμαξοποιοί άπιστες·

γίνονται τσαντάλες άθλιες, και κουρείς ξανά και ξανά.

- 400.** «Σε όποιες κατώτερες οικογένειες, και σε φτωχές·
σε αυτές και σε αυτές γεννιούνται, αυτός είναι ο προορισμός του τσιγκούνη.
- 401.** «Αυτοί που έκαναν καλές πράξεις στο παρελθόν, δωρητές χωρίς τσιγκουνιά·
γεμίζουν τον ευδαιμονικό κόσμο και φωτίζουν το Νάνταμα.
- 402.** «Και στο παλάτι Βετζαγιάντα, αφού απόλαυσαν αυτοί που επιθυμούν τις
ηδονές·
σε υψηλές οικογένειες γεννιούνται, με πλούτη, αφού πεθάνουν από εκεί.
- 403.** «Σε θολωτά σπίτια και παλάτια, σε ανάκλιντρα στρωμένα με μάλλινα
καλύμματα·
Με δροσιζόμενα σώματα από βεντάλιες με φτερά παγωνιού, γεννημένοι σε
οικογένειες, ένδοξοι.
- 404.** «Από αγκαλιά σε αγκαλιά πηγαίνουν, φορώντας γιρλάντες στολισμένοι·
Τροφοί τους υπηρετούν, βράδυ και πρωί αναζητώντας την ευτυχία.
- 405.** «Αυτό δεν είναι για όσους δεν έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις, αυτό είναι μόνο
για όσους έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις·
χωρίς λύπη, χαρμόσυνο, ευχάριστο, το Μεγάλο Δάσος των Τριάντα Τριών.
- 406.** «Ευτυχία για όσους δεν έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις, δεν υπάρχει εδώ ούτε
στην επόμενη ζωή·
Αλλά ευτυχία για όσους έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις, υπάρχει και εδώ και
στην επόμενη ζωή.
- 407.** «Για αυτούς που επιθυμούν τη συντροφιά τους, πρέπει να γίνει πολύ καλό·
διότι αυτοί που έχουν κάνει αξιέπαινες πράξεις χαίρονται, στον παράδεισο
προικισμένοι με απολαύσεις».

Η ιστορία του φαντάσματος που καίγεται, πρώτη.

2. Το διήγημα του φαντάσματος του πρεσβύτερου μοναχού Σαναβασί

- 408.** Ο πρεσβύτερος από την Κουντινάγκα, κάτοικος του Σαναβάσι·
με το όνομα Ποττχαπάντα, ασκητής με αναπτυγμένες ικανότητες.
- 409.** Η μητέρα του, ο πατέρας, ο αδελφός, δυστυχείς, ανήκοντες στον κόσμο του
Γιάμα·
Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων.
- 410.** Αυτοί δυστυχείς, βασανισμένοι από πείνα και δίψα, εξαντλημένοι, γυμνοί,
αδύνατοι·
Τρομαγμένοι, με μεγάλο φόβο, δεν εμφανίζονται οι σκληροί.
- 411.** Ο αδελφός του, αφού ξεπέρασε τον φόβο, γυμνός, μόνος σε μονοπάτι·
αφού έγινε τετράποδος, εμφανίστηκε στον πρεσβύτερο μοναχό.

- 412.** Ο πρεσβύτερος χωρίς να δώσει προσοχή, σιωπηλός προσπέρασε·
Αυτός δε ζήτησε από τον πρεσβύτερο, «αδελφός που έγινα φάντασμα είμαι
εγώ».
- 413.** «Η μητέρα και ο πατέρας σου, σεβάσμιε κύριε, δυστυχείς, ανήκοντες στον
κόσμο του Γιάμα·
Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων.
- 414.** Αυτοί δυστυχείς, βασανισμένοι από πείνα και δίψα, εξαντλημένοι, γυμνοί,
αδύνατοι·
Τρομαγμένοι, με μεγάλο φόβο, δεν εμφανίζονται οι σκληροί.
- 415.** «Δείξε συμπόνια, συμπονετική, και αφού δώσεις, αφιέρωσέ την σε μας·
με τη δωρεά που έδωσες, θα συντηρηθούν οι σκληροί».
- 416.** Ο πρεσβύτερος, αφού περπάτησε για προσφερόμενη τροφή, και άλλοι δώδεκα
μοναχοί·
συγκεντρώθηκαν μαζί, για τη συμμετοχή στο γεύμα.
- 417.** Ο πρεσβύτερος σε όλους αυτούς είπε: «Ό,τι λάβατε δώστε μου·
θα κάνω γεύμα για την Κοινότητα, από συμπόνια για τους συγγενείς».
- 418.** Του παρέδωσαν του πρεσβύτερου, ο πρεσβύτερος προσκάλεσε την Κοινότητα·
Αφού έδωσε, ο πρεσβύτερος αφιέρωσε, στη μητέρα, τον πατέρα και τον
αδελφό·
«Ας είναι αυτό για τους συγγενείς μου, ας είναι ευτυχισμένοι οι συγγενείς».
- 419.** Αμέσως μετά την αφιέρωση, τροφή εγέρθηκε·
αγνή, εξαίσια, τέλεια, με πολλές γεύσεις και λαχανικά.
- 420.** Τότε εμφανίστηκε ο αδελφός, όμορφος, δυνατός, ευτυχισμένος·
«Αφθονη τροφή, σεβάσμιε κύριε, δες γυμνοί είμαστε εμείς·
έτσι, σεβάσμιε κύριε, προσπάθησε, ώστε ρούχο να λάβουμε».
- 421.** Ο πρεσβύτερος από σωρούς απορριμμάτων, αφού μάζεψε κουρέλια·
Αφού έφτιαξε ένα ύφασμα από ράκη, το πρόσφερε στην Κοινότητα των
τεσσάρων σημείων του ορίζοντα.
- 422.** Αφού έδωσε, ο πρεσβύτερος αφιέρωσε, στη μητέρα, τον πατέρα και τον
αδελφό·
«Ας είναι αυτό για τους συγγενείς μου, ας είναι ευτυχισμένοι οι συγγενείς».
- 423.** Αμέσως μετά την αφιέρωση, ρούχα εγέρθηκαν·
Τότε καλοντυμένος, εμφανίστηκε στον πρεσβύτερο μοναχό.
- 424.** Όσα ενδύματα υπήρχαν στο βασίλειο του βασιλιά Νάντα·
περισσότερα από αυτά, σεβάσμιε κύριε, είναι τα ρούχα και τα σκεπάσματά
μας.
- 425.** «Μεταξωτά και μάλλινες κουβέρτες, λινά και βαμβακερά·

άφθονα και πολύτιμα, αυτά κρέμονται στον αέρα.

- 426.** Εμείς αυτά φοράμε, ό,τι κι αν είναι αγαπητό στον νου·
έτσι, σεβάσμιε κύριε, προσπάθησε, ώστε σπίτι να λάβουμε».
- 427.** Ο πρεσβύτερος, αφού έφτιαξε μια καλύβα από φύλλα, την πρόσφερε στην
Κοινότητα των τεσσάρων σημείων του ορίζοντα·
Αφού έδωσε, ο πρεσβύτερος αφιέρωσε, στη μητέρα, τον πατέρα και τον
αδελφό·
«Ας είναι αυτό για τους συγγενείς μου, ας είναι ευτυχισμένοι οι συγγενείς».
- 428.** Αμέσως μετά την αφιέρωση, σπίτια εγέρθηκαν·
Κατοικίες με θολωτά δωμάτια, χωρισμένες σε μέρη και μετρημένες.
- 429.** «Δεν υπάρχουν μεταξύ των ανθρώπων τέτοια, σπίτια όπως τα δικά μας εδώ·
ακόμη και μεταξύ των ουρανίων όπως είναι, τέτοια είναι τα σπίτια μας εδώ.
- 430.** λάμποντας ακτινοβολούν, από παντού στις τέσσερις κατευθύνσεις·
έτσι, σεβάσμιε κύριε, προσπάθησε, ώστε πόσιμο νερό να λάβουμε».
- 431.** Ο πρεσβύτερος, αφού γέμισε το δοχείο νερού, το πρόσφερε στην Κοινότητα
των τεσσάρων σημείων του ορίζοντα·
Αφού έδωσε, ο πρεσβύτερος αφιέρωσε, στη μητέρα, τον πατέρα και τον
αδελφό·
«Ας είναι αυτό για τους συγγενείς μου, ας είναι ευτυχισμένοι οι συγγενείς».
- 432.** Αμέσως μετά την αφιέρωση, πόσιμο νερό εγέρθηκε·
Βαθείς και τετράγωνες, λίμνες με λωτούς καλοφτιαγμένες.
- 433.** Με δροσερό νερό, με ωραίες όχθες, δροσερές, χωρίς δυσάρεστη οσμή·
σκεπασμένες με λωτούς και κρίνους νερού, γεμάτες με στήμονες υδρόβιων
λουλουδιών.
- 434.** Εκεί αφού έκαναν μπάνιο και ήπιαν, εμφανίστηκαν στον πρεσβύτερο μοναχό·
«Άφθονο πόσιμο νερό, σεβάσμιε κύριε, τα πόδια μας πονεμένα σκάνε».
- 435.** Περιπλανώμενοι κουτσαίνουμε, σε χαλίκια και αγκάθια κούσας·
έτσι, σεβάσμιε κύριε, προσπάθησε, ώστε όχημα να λάβουμε».
- 436.** Ο πρεσβύτερος, αφού πήρε σανδάλια, τα πρόσφερε στην Κοινότητα των
τεσσάρων σημείων του ορίζοντα·
Αφού έδωσε, ο πρεσβύτερος αφιέρωσε, στη μητέρα, τον πατέρα και τον
αδελφό·
«Ας είναι αυτό για τους συγγενείς μου, ας είναι ευτυχισμένοι οι συγγενείς».
- 437.** Αμέσως μετά την αφιέρωση, τα φαντάσματα ήρθαν με άρμα·
«Δείχτηκε συμπόνια σε εμάς, σεβάσμιε κύριε, με τροφή και με ένδυση.
- 438.** «Με σπίτι, με προσφορά νερού, με προσφορά οχήματος και τα δύο·
τον σοφό συμπονετικό στον κόσμο, σεβάσμιε κύριε, ήρθα να προσκυνήσω».

3. Το διήγημα του φαντάσματος της αμαξοποιού

- 439.** «Ανεβαίνοντας στην ουράνια κατοικία με κολόνες από βηρύλλιο, όμορφη και λαμπρή, πολύχρωμη·
εκεί κάθεσαι, θεά με μεγάλη δύναμη, στο μονοπάτι του ουρανού σαν τη σελήνη της δεκάτης πέμπτης.
- 440.** «Η ομορφιά σου μοιάζει με χρυσάφι, η μορφή σου λαμπερή, εξαιρετικά αξιοθέατη·
στο εξαίρετο ανάκλιτρο ασύγκριτο καθισμένη, μόνη εσύ και δεν υπάρχει σύζυγός σου.
- 441.** «Και αυτές οι λιμνούλες σου ολόγυρα, με άφθονα λουλούδια και πολλούς λευκούς λωτούς·
σκεπασμένες ολόγυρα με χρυσόσκονη, δεν υπάρχει εκεί βούρκος ούτε φύκια.
- 442.** «Και αυτές οι χήνες αξιοθέατες και τερπνές, στο νερό περιφέρονται πάντοτε·
Συγκεντρωμένες γλυκά κελαηδούν όλες, με σταγονωτή φωνή σαν ήχος τυμπάνων.
- 443.** «Ακτινοβολώντας με τη φήμη, ένδοξη, και στο πλοίο εσύ ακουμπώντας στέκεσαι·
με τις μακριές βλεφαρίδες, με το χαμόγελο, με τα γλυκά λόγια, όμορφη σε κάθε μέλος, λάμπεις πολύ.
- 444.** «Αυτή η ουράνια κατοικία χωρίς σκόνη, τοποθετημένη σε επίπεδο έδαφος, με κήπους, αυξάνοντας την τέρψη και την απόλαυση·
Επιθυμώ, γυναίκα με άψογη εμφάνιση, μαζί σου στον τόπο της χαράς εδώ να ευφρανθώ».
- 445.** «Κάνε πράξη που πρέπει να βιωθεί εδώ, και η συνείδησή σου ας είναι εστιασμένη εδώ·
αφού κάνεις πράξη που πρέπει να βιωθεί εδώ, έτσι εμένα θα με αποκτήσεις, εσύ που ποθείς την ηδονή».
- 446.** «Καλώς», αφού υποσχέθηκε αυτός σε εκείνη, έκανε πράξη που πρέπει να βιωθεί εκεί·
αφού έκανε πράξη που πρέπει να βιωθεί εκεί, επαναγεννήθηκε αυτός ο νεαρός βραχμάνος στη συνύπαρξη με εκείνη.

Το διήγημα του φαντάσματος της αμαξοποιού, τρίτο.

Τέλος της δεύτερης ενότητας απαγγελίας.

4. Το διήγημα του φαντάσματος Μπούσα

- 447.** «Άχυρα ο ένας, ρύζι πάλι ο άλλος, και αυτή η γυναίκα τη δική της σάρκα και αίμα·

και εσύ κόπραννα ακάθαρτα δυσάρεστα, τρως· ποιας πράξης είναι αυτό το επακόλουθο;»

- 448.** «Αυτός στο παρελθόν βλάπτει τη μητέρα, αυτός όμως είναι απατεώνας έμπορος·
Αυτή αφού έφαγε κρέατα, εξαπατά με ψευδολογία.
- 449.** «Εγώ μεταξύ των ανθρώπων, όντας άνθρωπος, οικοδέσποινα, κυρίαρχος όλης της οικογένειας·
έκρυβα αυτά που υπήρχαν και δεν έδωσα τίποτα από εδώ.
- 450.** «Με ψευδολογία συγκαλύπτω, 'δεν υπάρχει αυτό στο σπίτι μου'·
Αν κρύβω αυτό που υπάρχει, ας γίνει κοπριά η τροφή μου».
- 451.** «Ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, της ψευδολογίας, και τα δύο·
ευωδιαστή τροφή ρυζιού, σε περιττώματα για μένα μετατρέπεται.
- 452.** «Οι πράξεις δεν είναι άκαρπες, διότι η πράξη δεν χάνεται·
δύσσομα περιττώματα γεμάτα σκουλήκια, τρώω και πίνω».

Το διήγημα του φαντάσματος Μπούσα, τέταρτο.

5. Το διήγημα του φαντάσματος του νέου

- 453.** Εκπληκτική η γνώση του Καλότυχου, όπως ο Διδάσκαλος εξήγησε για το άτομο·
κάποιοι γίνονται με άφθονες αξιέπαινες πράξεις, κάποιοι γίνονται με λίγες αξιέπαινες πράξεις.
- 454.** Αυτός ο νέος πεταμένος στο νεκροταφείο, συντηρείται τη νύχτα με το γάλα από τον αντίχειρα·
Ούτε δαίμονες ούτε φαντάσματα ούτε ερπετά, θα παρενοχλούσαν τον νέο που έχει κάνει αξιέπαινες πράξεις.
- 455.** Ακόμα και τα σκυλιά έγλειψαν τα πόδια του, κοράκια και τσακάλια τον γυρίζουν·
Τα σμήνη πουλιών αφαιρούν τη βρωμιά της μήτρας, τα κοράκια όμως αφαιρούν τη βρωμιά των ματιών.
- 456.** Κανείς δεν του παρείχε προστασία, ούτε φάρμακο ούτε θυμίαμα σιναπιού·
ούτε αστρολογική σύζευξη έλαβαν υπόψη, ούτε όλα τα δημητριακά σκόρπισαν.
- 457.** Τέτοιο, που έφτασε σε ακραία δυστυχία, φερμένο τη νύχτα, πεταμένο στο νεκροταφείο·
Τρέμοντας σαν κομμάτι βούτυρο, αμφίβολο αν θα ζήσει, με ελάχιστη ζωή να απομένει.
- 458.** Αυτόν τον είδε ο τιμώμενος από θεούς και ανθρώπους, και αφού τον είδε ο ευρείας σοφίας δήλωσε·
«Αυτός ο νέος αυτής της πόλης, θα γίνει από ανώτερη οικογένεια και πλούσιος».

- 459.** «Ποια ήταν η ασκητική του πρακτική, ποια όμως η άγια του ζωή, ποιας καλά εκτελεσμένης πράξης αυτό είναι το επακόλουθο;
Αφού έφτασε σε τέτοια καταστροφή, θα βιώσει τέτοια υπερφυσική δύναμη».
- 460.** Στην κοινότητα μοναχών με επικεφαλής τον Βούδα, ο κόσμος απέδωσε μεγάλη τιμή·
Εκεί υπήρξε μεταβολή στον νου του, είπε σκληρά και απρεπή λόγια.
- 461.** Αυτός αφού απομάκρυνε εκείνον τον λογισμό, αφού απέκτησε χαρά και πεποίθηση μετά·
τον Τατχάγκατα που διέμενε στο άλσος του Τζέτα, υπηρέτησε με χυλό ρυζιού για επτά νύχτες.
- 462.** Αυτή ήταν η ασκητική του πρακτική, αυτή όμως η άγια του ζωή, αυτής της καλά εκτελεσμένης πράξης αυτό είναι το επακόλουθο·
Αφού έφτασε σε τέτοια καταστροφή, θα βιώσει τέτοια υπερφυσική δύναμη.
- 463.** Αφού μένει αυτός εκατό χρόνια ακριβώς εδώ, προικισμένος με όλες τις ηδονές·
με την κατάρρευση του σώματος στη μελλοντική ζωή, πηγαίνει στη συντροφιά του Βασάβα».

Το διήγημα του φαντάσματος του νέου, πέμπτο.

6. Το διήγημα του φαντάσματος Σερινί

- 464.** «Είσαι γυμνή και άσχημη στην εμφάνιση, αδύνατη με φλέβες που καλύπτουν το σώμα σου·
με προεξέχοντα πλευρά, ισχνή, ποια είσαι εσύ που στέκεσαι εδώ;»
- 465.** «Εγώ, σεβάσμιε κύριε, είμαι φάντασμα, δυστυχής, ανήκουσα στον κόσμο του Γιάμα·
Αφού έκανα κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγα στον κόσμο των φαντασμάτων».
- 466.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε;
Ποιας πράξης ως επακόλουθο, από εδώ πήγες στον κόσμο των φαντασμάτων;»
- 467.** «Σε ανοιχτές προκυμαίες, μάζευα μισό μασάκα·
ενώ υπήρχαν προσφορές, νησί δεν έφτιαξα για τον εαυτό μου.
- 468.** «Πλησιάζω το ποτάμι διψασμένη, άδαιο μετατρέπεται·
πλησιάζω τη σκιά στις ζέστες, ζέση μετατρέπεται.
- 469.** «Και άνεμος με χρώμα φωτιάς, καίγοντας φυσά πάνω μου·
αυτό, σεβάσμιε κύριε, αξίζω, και άλλο κακόβουλο από αυτό.
- 470.** «Αφού πας στην πόλη Χατθίνι, να πεις στη μητέρα μου·
'Η κόρη σου ιδώθηκε από εμένα, δυστυχής, ανήκουσα στον κόσμο του Γιάμα·
Αφού έκανε κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγε στον κόσμο των φαντασμάτων'.

- 471.** «Υπάρχει κάτι δικό μου εδώ κρυμμένο, που δεν το είχα αποκαλύψει· τετρακόσιες χιλιάδες, κάτω από το ανάκλιντρο.
- 472.** «Από αυτά ας δώσει δωρεά για μένα, και ας είναι διαβίωση για αυτήν· αφού δώσει δωρεά η μητέρα μου, ας αφιερώσει την προσφορά σε μένα· Τότε εγώ θα είμαι ευτυχισμένη, επιτυχημένη σε όλες τις ηδονές».
- 473.** «Καλώς», αφού απάντησε εκείνος, αφού πήγε στην πόλη Χατθίνι·
Είπε στη μητέρα της -
'Η κόρη σου ιδώθηκε από εμένα, δυστυχής, ανήκουσα στον κόσμο του Γιάμα·
Αφού έκανε κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγε στον κόσμο των φαντασμάτων'.
- 474.** «Αυτή με παρακίνησε εκεί, να πεις στη μητέρα μου·
'Η κόρη σου ιδώθηκε από εμένα, δυστυχής, ανήκουσα στον κόσμο του Γιάμα·
Αφού έκανε κακόβουλη πράξη, από εδώ πήγε στον κόσμο των φαντασμάτων'.
- 475.** «Υπάρχει κάτι δικό μου εδώ κρυμμένο, που δεν το είχα αποκαλύψει· τετρακόσιες χιλιάδες, κάτω από το ανάκλιντρο.
- 476.** «Από αυτά ας δώσει δωρεά για μένα, και ας είναι διαβίωση για αυτήν· αφού δώσει δωρεά η μητέρα μου, ας αφιερώσει την προσφορά σε μένα· τότε αυτή θα είμαι ευτυχισμένη, επιτυχημένη σε όλες τις ηδονές».
- 477.** Τότε λοιπόν αυτή έδωσε δωρεά, της αφιέρωσε την προσφορά· και το φάντασμα ήταν ευτυχισμένο, και αυτή είχε καλή διαβίωση.

Το διήγημα του φαντάσματος Σερινί, έκτο.

7. Το διήγημα του φαντάσματος του κυνηγού ζώων

- 478.** «Περιστοιχισμένος από άνδρες και γυναίκες, νεαρός, λάμπεις με δελεαστικά είδη αισθησιακής ηδονής·
κατά τη διάρκεια της ημέρας βιώνεις βασανισμό, τι έκανες σε προηγούμενη γέννηση;»
- 479.** «Εγώ στο ωραίο Ρατζάγκαχα, στο ευχάριστο Γκιριμπάτζα·
κυνηγός ζώων ήμουν παλιά, με ματωμένα χέρια, σκληρός.
- 480.** «Σε όντα που δεν προκαλούσαν εναντίωση, στα πολλά πλάσματα με διεφθαρμένο νου·
περιπλανήθηκα υπερβολικά σκληρός πάντα, χαίροντας στη βλάβη των άλλων, ασυγκράτητος.
- 481.** «Ένας σύντροφος μου, καλόκαρδος, ήταν λαϊκός ακόλουθος με πίστη·
κι αυτός, νιώθοντας συμπόνια για μένα, με εμπόδιζε ξανά και ξανά.
- 482.** «Μην κάνεις κακόβουλη πράξη, μη πας, αγαπητέ, σε κακότυχο κόσμο·
αν ποθείς ευτυχία πεθαίνοντας, σταμάτα τη δολοφονία έμβιων όντων, την έλλειψη αυτοελέγχου».
- 483.** «Αφού άκουσα τα λόγια του, αυτού που επιθυμούσε την ευτυχία μου και

συμπονούσε για την ευημερία μου·
δεν έκανα την πλήρη παραίνεσή του, αφοσιωμένος στο κακό για πολύ καιρό,
χωρίς νοημοσύνη.

- 484.** «Αυτός ο μεγαλόσοφος πάλι με εγκατέστησε στον αυτοέλεγχο με συμπόνια·
'Αν την ημέρα σκοτώνεις έμβια όντα, τότε τη νύχτα ας υπάρχει αυτοέλεγχος
για σένα'.
- 485.** «Έτσι εγώ την ημέρα, αφού σκότωνα έμβια όντα, απέχοντας τη νύχτα ήμουν
συγκρατημένος·
τη νύχτα εγώ απολαμβάνω, την ημέρα κατατρύγομαι δυστυχής.
- 486.** «Εκείνης της επιδέξιας πράξης, απολαμβάνω τη νύχτα υπερφυσική·
Την ημέρα σαν εξαγριωμένα σκυλιά, τρέχουν ολόγυρα για να με φάνε.
- 487.** «Και αυτοί που είναι συνεχώς αφοσιωμένοι, σταθερά προσηλωμένοι στη
Διδαχή του Καλότυχου·
θεωρώ ότι αυτοί μόνο το αθάνατο, φτάνουν στη μη συνθηκοκρατημένη
κατάσταση».

Το διήγημα του φαντάσματος του κυνηγού ζώων, έβδομο.

8. Το δεύτερο διήγημα του φαντάσματος του κυνηγού ζώων

- 488.** «Σε θολωτά σπίτια και παλάτια, σε ανάκλιντρα στρωμένα με μάλλινα
καλύμματα·
με πενταμερές μουσικό όργανο, διασκεδάζεις με ωραία μουσική.
- 489.** «Έπειτα, όταν η νύχτα τελειώνει, προς την ανατολή του ήλιου·
πεταμένος στο νεκροταφείο, υποφέρεις πολλή δυστυχία.
- 490.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε;
Ποιας πράξης ως επακόλουθο, αυτή τη δυστυχία υποφέρεις;»
- 491.** «Εγώ στο ωραίο Ρατζάγκαχα, στο ευχάριστο Γκιριμπάτζα·
κυνηγός ζώων ήμουν παλιά, σκληρός και ασυγκράτητος.
- 492.** «Ένας σύντροφος μου, καλόκαρδος, ήταν λαϊκός ακόλουθος με πίστη·
ένας μοναχός εξαρτώμενος από την οικογένειά του, ήταν μαθητής του
Γκότταμα·
κι αυτός, νιώθοντας συμπόνια για μένα, με εμπόδιζε ξανά και ξανά.
- 493.** «Μην κάνεις κακόβουλη πράξη, μη πας, αγαπητέ, σε κακότυχο κόσμο·
αν ποθείς ευτυχία πεθαίνοντας, σταμάτα τη δολοφονία έμβιων όντων, την
έλλειψη αυτοελέγχου».
- 494.** «Αφού άκουσα τα λόγια του, αυτού που επιθυμούσε την ευτυχία μου και
συμπονούσε για την ευημερία μου·
δεν έκανα την πλήρη παραίνεσή του, αφοσιωμένος στο κακό για πολύ καιρό,
χωρίς νοημοσύνη.

- 495.** «Αυτός ο μεγαλόσοφος πάλι με εγκατέστησε στον αυτοέλεγχο με συμπόνια·
'Αν την ημέρα σκοτώνεις έμβια όντα, τότε τη νύχτα ας υπάρχει αυτοέλεγχος
για σένα'.
- 496.** «Έτσι εγώ την ημέρα, αφού σκότωνα έμβια όντα, απέχοντας τη νύχτα ήμουν
συγκρατημένος·
τη νύχτα εγώ απολαμβάνω, την ημέρα κατατρώνομαι δυστυχής.
- 497.** «Εκείνης της επιδέξιας πράξης, απολαμβάνω τη νύχτα υπερφυσική·
Την ημέρα σαν εξαγριωμένα σκυλιά, τρέχουν ολόγυρα για να με φάνε.
- 498.** «Και αυτοί που είναι συνεχώς αφοσιωμένοι, σταθερά προσηλωμένοι στη
Διδαχή του Καλότυχου·
θεωρώ ότι αυτοί μόνο το αθάνατο, φτάνουν στη μη συνθηκοκρατημένη
κατάσταση».

Το δεύτερο διήγημα του φαντάσματος του κυνηγού ζώων, όγδοο.

9. Το διήγημα του φαντάσματος του δόλιου δικαστή

- 499.** «Με στεφάνια, με διάδημα, με περιβραχιόνια, τα μέλη σου είναι αλειμμένα με
σανταλόξυλο·
Έχεις γαλήνιο πρόσωπο, λάμπεις σαν τον ήλιο.
- 500.** «Μη-ανθρώπινοι αυλικοί, αυτοί είναι οι υπηρέτες σου·
δέκα χιλιάδες κόρες, αυτές είναι οι υπηρέτριές σου·
αυτές φορούν βραχιόλια από κοχύλια και είναι στολισμένες με χρυσά
διαδήματα.
- 501.** «Είσαι μεγάλης δύναμης εσύ, με μορφή που προκαλεί ανατριχίλα·
το κρέας της πλάτης του εαυτού σου, ο ίδιος κόβοντας τρως.
- 502.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε;
Ποιας πράξης ως επακόλουθο, το κρέας της πλάτης του εαυτού σου,
ο ίδιος κόβοντας τρως;»
- 503.** «Εγώ για τη δική μου βλάβη, στον κόσμο των ζωντανών συμπεριφέρθηκα·
με διχαστική ομιλία και ψέμα, και με απάτη και εξαπάτηση.
- 504.** «Εκεί εγώ αφού πήγα στη συνέλευση, όταν ήρθε η ώρα της αλήθειας·
αφού απέρριψα το καλό και τη Διδασκαλία, ακολούθησα το άδικο.
- 505.** «Έτσι αυτός τρώει τον εαυτό του, όποιος είναι κακολόγος·
όπως εγώ σήμερα τρώω, το κρέας της πλάτης του εαυτού μου.
- 506.** «Αυτό το είδες εσύ ο ίδιος, Νάραντα, αυτό που θα έλεγαν οι συμπονετικοί, οι
επιδέξιοι·
Μη μιλάς διαβολές και μη λες ψέματα, μη γίνεις κακολόγος εσύ».

Το διήγημα του φαντάσματος του δόλιου δικαστή, ένατο.

10. Το διήγημα του φαντάσματος που περιφρόνησε τα λείψανα

- 507.** «Στεκόμενος στον αέρα, δύσοσμος, μυρίζεις σαπίλα·
Το στόμα σου όμως σκουλήκια δύσοσμο τρώνε, τι πράξη έκανες στο παρελθόν;»
- 508.** «Τότε αφού πήραν μαχαίρι, κόβουν ξανά και ξανά·
Αφού ράντισαν με αλκάλι, κόβουν ξανά και ξανά.
- 509.** «Τι άραγε με το σώμα, με την ομιλία, με τον νου ανάρμοστη πράξη έγινε;
Ποιας πράξης ως επακόλουθο, αυτή τη δυστυχία υποφέρεις;»
- 510.** «Εγώ στο ωραίο Ρατζάγκαχα, στο ευχάριστο Γκιριμπάτζα·
κύριος πλούτου και σιτηρών, σε μεγάλη αφθονία, αγαπητέ.
- 511.** «Αυτή ήταν η σύζυγός μου, και η κόρη μου και η νύφη μου·
Αυτές γιρλάντα και νούφαρα επίσης, και ακριβό καλλυντικό·
στη στούπα φέρνοντας τις εμπόδισα, αυτό το κακό διαπράχθηκε από εμένα.
- 512.** «Ογδόντα έξι χιλιάδες, εμείς με ατομικό αίσθημα·
αφού κατηγορήσαμε την προσφορά στη στούπα, υποφέρουμε σφοδρά στην κόλαση.
- 513.** «Και όσοι κατά τη μεγάλη γιορτή προς τιμήν της στούπας του Άξιου·
διακηρύσσουν τον κίνδυνο, απομακρύνετέ τους από αυτό.
- 514.** «Και δες αυτές που έρχονται, φορώντας γιρλάντες στολισμένες·
απολαμβάνοντας το αποτέλεσμα των γιρλαντών, και αυτές είναι ευημερούσες
και ένδοξες.
- 515.** «Και αφού είδαν αυτό το θαυμαστό, το εκπληκτικό που προκαλεί τρόμο·
οι σοφοί αποδίδουν τιμή, προσκυνούν αυτόν τον μεγάλο σοφό.
- 516.** «Εγώ λοιπόν βέβαια αφού φύγω από εδώ, αφού αποκτήσω ανθρώπινη μήτρα·
θα κάνω προσφορά στη στούπα, επιμελής ξανά και ξανά».

Το διήγημα του φαντάσματος που περιφρόνησε τα λείψανα, δέκατο.

Τέλος του μικρού κεφαλαίου, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο μη βυθιζόμενος, ο Κούντιγια, ο αμαξοποιός και με τον Μπούσεν·
ο νέος και η εταίρα, δύο κυνηγοί, η προσφορά στην πλάτη·
γι' αυτό λέγεται το κεφάλαιο.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 07. Το βιβλίο των ιστοριών για φαντάσματα. 3. Το μικρό κεφάλαιο έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org